

MỐI NGÀY

1 VĂN - ĐỀ

Cùng một chuyên đề
Hàng ngày trước ngày
Độc lập - Thủ Tầu hay
Thủ Huy - Thủ chỉ Minh
với nỗi sầu ngao!

Theo nhiều nguồn du
lịch cho biết,Có lẽ Thủ Huy - Thủ chỉ
Minh quanh co Áu chia
một phần đất cho một
tranh chấp khôngcánh súng đặt nó bùn
Việt Cộng mờ (Hà Nội)

với vai trò tượng trưng

công bị trấn áp, tuôn

truyền biến chuyên

ghép tên là Ngu Ngà

và Trung Cộng.

Vi trước khi qua
Đông Á, Thủ chỉ Minh đã
qua thành mộng Trung
Cộng và sau đó là qua
thành chuyên đi làm, có
khi là rong dạo, sau
chỗ nghĩa Cộng sản mới
đo, chỗ mới, còn là
Trung Cộng.Qua các nguồn du lịch
tại đây, ta có thể đã
được các nhân vật hiện
nay khỏi để quốc Cộng sản,
bị bắt và nhốt nǎm tháng
Vì vọng nám lợn quyền cầm
đầu, các tên Cộng Sản Nga
và Trung Quốc đang làm
rất kinh hồn các tên mìn
rồi kinh hồn các tên mìn
nhà vph phe minh.Các chủ hòm à Chùm
chắc chắn là khát thoát
vòng kìm foà của
Trung Cộng. Một người
(Xem thêm trang 4)

NGÔN-LUẬN

Năm thứ 4 số 764 - NHẬT BÁO THÔNG TIN NGHỊ LUẬN - Giá 2 đồng

Ngày 11 tháng 7 (Am-lich)
DIỆN THOẠI: 22763Chủ Nhật kem chí Bút HÓA-NHÌ
HỘP THƯ SỐ 343
TOÀ SOAN VÀ TRƯỜNG ĐƯỜNG LÀI - SAIGON

CẤP BẮNG PHÁT MINH, SÁNG CHẾ

để dành quyền tự do cho những người sáng chế
chế phầm mới hoặc sáng chế phươag tiện mới V.V...

SAIGON - Sau khi Quốc Hội

đã thông luật về Luật

Tổng thống đã ban hành Luật số

125 ngày 1 tháng 8 năm 1957

Người phát minh hoặc chế

việc mới nói trong tài

chứa bằng sáng chế phươag

và phầm mới hoặc sáng chế

không được bảo hộ

và không có giá trị

VÔ SĨ ĐẠO

Tuyên dài của HOÀI BIỆP THỦ LANG

Phản Xứ hai

CHƯƠNG X
(Tiếp theo)

Lương vẫn ôn tồn:
— Em đã thực rỗi! Một trại qua một vài
trận sóng gió lao dào mà em đã dám ra nghỉ quẩn.

Hoa lắc đầu chua sót:

Không! Anh! Em không quên quá đau!

Em dù rất kỵ rõ! Em không riêng cho nôm

cách trát mảng em! Nhưng sự thật là như thế!

Anh nén lòng em, để mà nghe em nhiệm vụ của

anh, trong lối của anh.

Lương chau mày:

— Anh đã bão rỗng em nghe quản mẫn rỗi! Anh không muốn em nhắc đến chuyện đó nữa! Em chỉ em nhớ: em đang ở bên cạnh anh, và em sẽ coi mảnh đất này là bến cảng anh.

Lương đang nói bỗng ngưng lại, lắng tai

nhé nghe nó.

Chợt, mắt sáng quắc, Lương đứng vững dậy, kêu

của Hoà dũng dậy theo mình. Liền đó, bỗng nổi lên

những tiếng động lạo xao đột lối tại một phia xa,

đang có trong con đường hòn đá thâm

Lương nói nhanh tay Hoa:

— Đây! Linh hồn anh bao trước không sa!

Anh bồi rặng đèn này nhoè cùng coi chuyền! Quả

nhận quán định đã hứa, dịp mưa bão là vét để nát

công chúa ta bể nát!

Tiếng lao sau ngón vẫn còn xa. Rất nhanh,

Lương vận gân đùn thau cùi lì, dập tắt hổi nhung

cành cùi đang cháy do, trong bóng tối, Lương

khuôn hồn mây tảng đã chui lấp lên trên cùi đất,

chỉ còn giữ lại ngọn bùi nhài em bồ khói.

Vung ngón bùi nhài sau lưng, Lương vừa

kéo Hoa đi, vừa làng giang!

Có lẽ chàng chia làm nhau toái ta đây

khắp đây nói này gặp hồn nào, chàng cũng xác

với tim kiếm, nết chàng làm sao đây mà không

thấy dấu vết ghi ngai, mà thê chừng sẽ quay ra,

không biết ở đây còn mọi lối đi mà lật thông sang

nghé khác!

Hoà chỉ biết thầm thở lèn hòn đá, dán

lạnh cành như mực nước. Anh sảng chắp chòn

của ngón lữa bùi nhài chui lò mò, co vét để nát

xác hoài, gác khung hồn, đó là lòi bi mít mà

Lương vừa rồi. Lương đây Hòa vào trước và lách

mình theo sau.

Tiếng Lương thì thao:

(Còn nữa)
VÔ SĨ ĐẠO
Đã đến hồi kết liêu!
BỐN ĐỘC:
MỘT TIỀU THUYẾT CÔNG PHU NHẤT
của HOÀI BIỆP THỦ LANG

Một tiều thuyết Công Phu nhất
của Hoài Biệp Thủ Lang

Sẽ đăng hàng ngày trên Nhật báo Ngôn Luận.

Lương không thể là... người yêu được! Một người... mà mình phải sống bên họ, tuy mới đời... phải là virus là người đã bùi và... là người yêu. Còn một người chí là một người... đan bù hoặc chí là người yêu thôi... thì chưa đủ để là một người yêu.

— Đàn ông, tham lam quá!

— Con người ta làm như thế, chứ không phải là chỉ có người đàn ông làm lam đầu! Vì dù muôn... em cũng tham lam ở cái chỗ... em lại vẫn muôn nhanh chóng với Lien, yêu muôn...

— Anh không có quyền làm như em nghĩ!

— Anh xin lỗi em, có lẽ... anh nhút nhát.

Thú khát lực, mìn mìn rủi ro:
— Em dù sao đây... Còn anh... anh phải làm gì nhá thuong dien Biên Hòa mà dồn Lien ra. Nếu mai sự logo cõi... Lien trâm trọng và Lien có rõ thính người dien theo... anh phải đón tôi cõi anh bằng cách són Lien chu đáo.

— Được rồi, anh nghe lời em... Nhưng... còn em... thì sao?

— Mặc cảm!

— Em cho anh biết qua loy ý định của em để anh còn hiểu chứ?

— Anh không có liên quan gì với em nữa!

— Sao thế?

— Anh cần phải lên Biên Hòa dồn Lien ngay

di... — Nh נה sau khi Biên Hòa v...

— Anh hãy cứ đi dù!

— Kia... Ngoc!

Mình chay thế nhahan ra đường và nhảy lên.

Tour do em, nhahn, cùi chung cùi nói vừa rồi

giờ. Cùi với mhnh cùi chúng tìn lanh.

Cùi là anh chay phat dien nhan.

Minh chay... ay vay hoi thi lai!

Vẽ đen đen, minh đen đen, khong... minh.

Minh vay vay... vay vay vay vay vay!

Minh chay... ay vay hoi thi lai!

